

[Weikop.]

at Loven ikke gav Beføjelser til Paalægelse af Afgifter i det hele taget. Dette har vi frafaldet, efter at det er blevet bestemt, at Afgifter kun kan paalægges efter Drøftelser med det Rigsdagsudvalg, der er nedsat i Henhold til Vareforsyningsloven, eller i øvrigt ved særlig Lovgivning. Vareforsyningsudvalget kan herefter indhente Oplysninger om Prislovens Administration, hvilket jeg tillægger stor Værdi, fordi Rigsdagen herigennem kan følge Priskontrolraadets Virksomhed og erfare de Bestræbelser, der gøres for at afvikle de Foranstaltninger, der er gennemført i de senere Aar. Men ikke alene Rigsdagen har ifølge Lovforslaget Adgang til Oplysninger; det er ogsaa fastslaaet, at erhvervsdrivende og Erhvervsorganisationer skal have Adgang i Priskontrolraadet til at faa oplyst Grundlaget for Priskontrolraadets Afgørelser, hvilket efter min Mening indebærer større Mulighed for Bedømmelse af, hvorvidt det kan lønne sig at indanke en eller anden Sag for Ankenævnet. Med Hensyn til Ankenævnets Virksomhed er det i Bemærkningerne i Betænkningen slaaet fast, at Nævnet skal følge de Principper, der er fundamentale i den almindelige Retspleje, saaledes at Klageren er fuldstændig ligestillet med Priskontrolraadet.

Selv om der ved de foreslaaede Ændringer er sat Grænser for Priskontrolraadets Beføjelser, betyder Ændringerne efter min Opfattelse ikke, at Forbrugernes Beskyttelse bliver forringet. Loven er naturligvis først og fremmest en Beskyttelseslov for Forbrugerne, og det er ogsaa det, vi har haft for Øje ved de Ændringer, vi har foreslaaet. Loven bliver ikke svækket med Hensyn til Beskyttelsen af Forbrugerne. Det er klart, at vi — og jeg tror, det samme gælder Erhvervene — er helt enige i, at der bør gribes ind over for dem, der udnytter en vareknapp Tid paa en Maade, der strider mod reelle Købmandssædvaner, og at Loven maa give klar Adgang dertil, men paa den anden Side maa Loven ogsaa være af en saadan Karakter, at den ikke hindrer Initiativ eller fremmer Vilkaarlighed. Det er ud fra disse Forudsætninger, vi har medvirket til Udarbejdelsen af det foreliggende Lovforslag.

Starcke: I den korte Tid, der har været levnet os, som ikke har været med i Udvalget, til at gennemarbejde Betænkning og Ændringsforslag, er vi kommet til den Anskuelse, at det er et Fremskridt, der er sket fra den hidtil gældende Lov. Vi vil gerne anerkende, at det er et Fremskridt,

selv om vi havde ønsket, at Fremskridtet havde været større, og jeg tror særlig vi kan rette vor Anerkendelse for dette Fremskridt til Venstre og Det konservative Folkeparti. Jeg vilde ønske, at man ogsaa havde kunnet rette den til Socialdemokratiet, men det er mit Indtryk, at den højtærede Handelsminister, selv om han i mange Retninger har stillet sig velvilligt, er gaaet mere passivt end aktivt ind i Arbejdet for at ændre Prisloven.

Det er vistnok ikke nogen Hemmelighed, at baade Forbrugerne, Husmødrene og Erhvervslivet for længst er lede og kede af den Slags Lovgivning og ser længselsfuldt hen til den Tid, da man kan skride til en fuldstændig Afvikling af den, og det er heller ikke nogen Hemmelighed, at det i det lange Løb vil være ødelæggende for vort Erhvervsliv og for vor Konkurrenceevne og vor hele Dygtighed herhjemme, hvis denne Lovgivning skal gøres varig.

Man maa sige, at der ved de Fremskridt, som er at notere i de foreslaaede Ændringer af Prisloven, er taget et Par Ribben ud af Lovens Sider, og særlig gælder det, at hele Lovens Retning nu har faaet ligesom en Pil i Formaalsparagraffen, hvori det udtrykkelig fastslaaes, at Loven er rettet mod Monopoler, Truster, Karteller, Prisaftaler m. v. og tjener til at beskytte Forbrugerne under ekstraordinære Tilstande. Det er ligeledes meget betydningsfuldt, som det ogsaa er blevet fremhævet af tidligere Talere, at det understreges i selve Lovens Formaalsparagraf og i Bemærkningerne dertil, at det, man skal tilstræbe, er en Tilbagevenden til normale Forhold, det vil sige, at alle de smukke Drømme, som har været drømt om, at denne Lov og beslægtede Love kunde bruges til Socialisering, til Produktionsbegrænsning, til Fiksering af hele Kontorstyret, nu har faaet et Grundskud i Formaalsparagraffen. Det bliver i Fremtiden den højtærede Ministers og hans Embedsmænds Pligt ifølge Loven at arbejde for at gøre sig selv overflødige paa dette Omraade, og det synes jeg, man har Lov til at glæde sig over, selv om man havde ønsket endnu videre Fremskridt.

Stk. 1 i § 8 er bibeholdt uforandret; det er en Ting, som jeg er skuffet over, jeg havde ventet, at der her havde været større Fremskridt at notere. I § 8, Stk. 2, fastslaaes det, at det ved Fastsættelsen af Nettoavance vil være at iagttage, at den hverken procentvis eller absolut maa overstige den Nettoavance, der paa det Tidspunkt, da Loven af 1940 traadte i Kraft, var sædvanlig inden for vedkommende Branche